

ע"פ 300/20 - רבקה גירון נגד הוועדה לתכנון ובניה יהוד-מונוסון

בית המשפט העליון

ע"פ 300/20

לפני: כבוד הנשיאה א' חיות

המערערת: רבקה גירון

נגד

המשיבה: הוועדה לתכנון ובניה יהוד-מונוסון

ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
(כבוד השופט העמית א' יעקב) מיום 01.01.2020
בעתפ"ב 50963-10-19

בשם המערערת: עו"ד יוסי רפפורט

פסק-דין

ערעור על החלטת בית משפט המחוזי מרכז-לוד (השופט העמיתא' יעקב) מיום
1.1.2020 בעתפ"ב 50863-10-19 שלא לפסול את עצמו מלדון בעניינה של המערערת.

1. בין הצדדים מתנהל הליך הנוגע לצו הריסה מינהלי שהוציאה המשיבה ביחס לבנייה בלתי חוקית שביצעה המערערת במקרקעין הידועים כחלק מחלקה 1 בגוש 7237, הנמצאים ברחוב אברבנאל 10 ביהוד-מונוסון (להלן בהתאמה: המקרקעין-צו ההריסה). ביום 26.9.2019 דחה בית משפט השלום בפתח תקווה את בקשת המערערת לביטול צו ההריסה (צה"מ 19-02-19048). המערערת ערערה על פסק הדין לבית המשפט המחוזי ביום 29.10.2019 - הוא ההליך נושא הערעור דנן - והשיגה על כך שבית משפט השלום סירב לקבל כראיה חשבונית מס המוכיחה לשיטתה כי צו ההריסה הוצא שלא כדין. בד בבד הגישה המערערת בקשה לצרף את הראיה הנ"ל במסגרת הערעור, אשר נדחתה על ידי המותב ביום 2.12.2019 לאחר קבלת תגובת המשיבה (להלן: הבקשה להוספת הראיה).

2. בחלוף כשבועיים הגישה המערערת בקשה לפסילת המותב מלהמשיך לדון בעניינה וטענה כי דחיית בקשתה להוספת ראייה מעידה כי בית המשפט "לא קרא את הערעור שאם לא כן לא היה נותן החלטה תמוהה זו". כמו כן הפנתה המערערת לפסק דין שניתן על ידי המותב ביום 25.6.2019 במסגרתו נדחה ערעור שהגישה המערערת בעניין צו הריסה נוסף שהוצא נגדה בגין בנייה לא חוקית במקרקעין (עפ"א 7066-03-19). לטענתה, פסק הדין הנ"ל היה שגוי מן הטעם שבית המשפט דחה את טענתה כי הצו לא הגדיר כנדרש את השטח הטעון הריסה וזאת מבלי להידרש לחוות דעת מומחה רלוונטי בנושא. המערערת טענה כי קיים חשש שבית המשפט יבצע טעות דומה בהליך נושא הערעור דן והוסיפה כי היא זכאית שערעורה יישמע על ידי "שופט מן המניין ולא שופט עמית אשר שגה בשתי החלטות כאמור לעיל". עוד טענה המערערת כי הגישה תלונה בעניין זה לנציב תלונות הציבור על שופטים, וכי היא חוששת שבית המשפט "לא יוכל לפסוק בערעור [...] ללא השפעה של התלונה".

3. ביום 1.1.2020 דחה, כאמור, בית המשפט את הבקשה לפסול עצמו בהחלטה קצרה בקובעו כי הבקשה שהגישה המערערת נסמכת על השערות ומאויי לב ואינה מקימה חשש ממשי למשוא פנים בהתאם לאמת המידה שנקבעה בדין לצורך פסילת שופט.

4. מכאן הערעור דן שבו חוזרת המערערת על טענותיה בפני בית המשפט קמא ומדגישה כי בקשתה לפסילת המותב לא נסמכה על טענות למשוא פנים של המותב לטובת המשיבה אלא כוונה בעקרו של דבר כנגד ההחלטות שקיבל המותב בעניינה.

5. לאחר שעיינתי בערעור על נספחיו באתי לידי מסקנה כי דינו להידחות. טענות המערערת מיוסדות בעיקרן על חוסר שביעות רצונה מהחלטת המותב בעניין בקשתה להוספת ראייה, וכן על השגותיה כנגד פסק הדין שניתן על ידו בהליך דומה אחר. טעמים אלה אין בהם כדי להקים עילת פסילה. באשר להחלטה הנוגעת להוספת הראיה, מדובר בהחלטה דיונית מובהקת שאין כל הצדקה לפסילת המותב בגינה (ע"פ 3063/19 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (23.5.2019)) והוא הדין באשר לטענותיה של המערערת הנוגעות להליך הנוסף שנוהל בעניינה, שכן הקביעות שקבע המותב במסגרתו אינן רלוונטיות להליך דן. ולבסוף, הלכה פסוקה היא כי הגשת תלונה לנציב תלונות הציבור על שופטים אין בה כשלעצמה כדי להוביל לפסילת המותב (ע"א 2142/19 פלוני נ' פלונית, פסקה 5 (5.5.2019)), ויפים הדברים גם לענייננו.

אשר על כן, הערעור נדחה ועמו נדחית גם הבקשה להורות על הפסקת הדיון בהליך המתנהל בפני בית המשפט קמא.

ניתן היום, ט"ז בטבת התש"ף (13.1.2020).

ה נ ש י א ה